

**MEMÒRIA JUSTIFICATIVA DE LA RECUPERACIÓ DE LA PAGA EXTRAORDINÀRIA I
ADDITIONAL DEL MES DE DESEMBRE DE 2012 AL PERSONAL DELS COSSOS AL SERVEI DE
L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA DESTINATS A CATALUNYA**

El Departament de Justícia impulsa la tramitació de l'aprovació d'un Decret llei de recuperació de la paga extraordinària i adicional del mes de desembre de 2012 per al personal dels cossos de l'Administració de justícia a Catalunya.

Concorren en el cas del personal al servei de l'Administració de justícia destinat a Catalunya, determinades singularitats que avalen la decisió del Departament de procedir a la devolució íntegra dels imports deixats de percebre el mes de desembre de 2012 per part del dit personal.

Aquestes singularitats deriven de la peculiaritat mateixa del traspàs del dit personal però també, com es veurà, del fet que la reforma que necessàriament calia de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, per entendre aprovada la supressió de la paga extraordinària del mes de desembre de 2012 als funcionaris de l'Administració de Justícia, va arribar tard, quan la paga extraordinària s'havia meritat de forma íntegra. Aquesta darrera circumstància es va traduir en una elevada conflictivitat en seu judicial, amb pronunciaments favorables a les pretensions dels recurrents i el reconeixement del seu dret a l'abonament de la totalitat de la paga extra del més de desembre de 2012 més els interessos legals corresponents.

I. El personal al servei de l'Administració de justícia va ser traspassat de l'Administració de l'Estat a la Generalitat en virtut del Reial decret 441/1996, d'1 de març.

A diferència d'altres col·lectius traspassats de l'Estat a la Generalitat, la transferència de funcions i serveis en matèria de mitjans personals al servei de l'Administració de justícia, té les peculiaritats següents, que fan que la seva sigui una transferència "*sui generis*":

1.- En primer lloc perquè, per imperatiu constitucional, l'estatut jurídic del personal al servei de l'Administració de justícia ha d'estar contingut a la llei orgànica del poder judicial (article 122.1 de la CE). Per tant, no obstant haver estat traspassat, aquest personal té un règim estatutari propi, diferent del dels funcionaris de la Generalitat, i que es conté a la Llei orgànica del poder judicial (LOPJ) i a les disposicions que es dictin en el seu desplegament (art. 471.1 de la LOPJ).

La mateixa competència normativa, executiva i de gestió sobre el personal al servei de l'Administració de justícia, que l'article 103.1 i 2 de l'Estatut d'autonomia (EAC) reconeix a la Generalitat, ho és "*dins el respecte a l'estatut jurídic d'aquest personal establert a la Llei orgànica del poder judicial*".

2.- En segon lloc, perquè els cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia tenen el caràcter de cossos nacionals. L'article 470.2 de la LOPJ manté aquest caràcter.

Val a dir que aquesta és una opció del legislador orgànic, que no deriva de cap imperatiu constitucional, ni és l'única opció constitucionalment acceptable, però és la que ha efectivament adoptat per garantir en forma homogènia en totes les comunitats autònomes els drets dels ciutadans en les seves relacions amb l'Administració de justícia. Aquesta opció, segons el Tribunal Constitucional (per totes, la STC 96/1990), comporta la necessitat d'un règim comú en tot el territori nacional, i implica, no solament uns elements normatius materials comuns, sinó també, i per garantir l'existència d'un règim homogeni efectiu, la reserva a unes instàncies comunes d'aquelles actuacions que, tot i ser típicament executives, puguin afectar de forma decisiva a elements essencials de l'estatut dels funcionaris integrats en els cossos nacionals al servei de l'Administració de justícia. La selecció del personal, la formació i el perfeccionament, els ascensos i situacions administratives i el règim disciplinari, per exemple, posseeixen "dimensió supràutonòmica" i han de ser gestionats des d'una instància única, per preservar la unitat de cossos.

3.- En tercer lloc, perquè les funcions pròpies dels cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia només poden ser desenvolupades per aquests mateixos funcionaris. Existeix el que se'n diu una reserva de funcions en favor dels funcionaris dels dits cossos. L'article 473.1 de la LOPJ preveu que puguin prestar serveis a la Administració de justícia funcionaris d'altres Administracions que siguin necessaris per auxiliar-la en el desenvolupament d'activitats concretes que no siguin les pròpies dels cossos de funcionaris a què es refereix la LOPJ.

Tampoc no hi ha cossos o escales de la Generalitat amb funcions coincidents o que siguin reconduïbles a les pròpies dels cossos de personal al servei de l'Administració de justícia, en els quals poguessin integrar-se els funcionaris transferits de l'Administració de justícia. Fins i tot, en el cas de crear-se per llei del Parlament de Catalunya cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia dependents de la funció pública de la Generalitat, tal com preveu l'article 103.3 de l'EAC, aquests cossos així creats, atenent el que diu l'article 473.1 de la LOPJ, no podrien tenir mai les funcions pròpies dels cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia a qui es refereix el Llibre VI de la LOPJ.

Per tant, a diferència d'altres col·lectius de funcionaris transferits, els de justícia ni s'integren dins l'estructura i l'organització de la funció pública de la Generalitat, en cossos i escales propis de l'Administració de la Generalitat, ni se'ls aplica tampoc el règim estatutari dels funcionaris de la Generalitat, ni tan sols, com es veurà, supletòriament.

4.- Perquè, de conformitat amb l'article 474.1 de la LOPJ, amb caràcter supletori, en el que no hi està regulat expressament, els funcionaris dels cossos al servei de l'Administració de justícia es regeixen per la normativa de l'Estat sobre funció pública, no pas per la normativa de la Generalitat.

I no només els és aplicable supletòriament la normativa de l'Estat sobre funció pública, sinó que en alguns dels aspectes que conformen el règim estatutari del personal al servei de l'Administració de justícia – a tall d'exemple, règim d'incompatibilitats, durada de jornada de treball, permisos, vacances, situacions administratives-, la mateixa LOPJ conté remissions

expresses a la normativa de funció pública de l'Estat, no pas a la normativa de funció pública de les comunitats autònomes.

De fet la Llei de la funció pública de la Generalitat (això és, el Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública) no inclou en el seu àmbit d'aplicació el personal al servei de l'Administració de justícia que presta serveis a Catalunya. Ni l'inclou, ni l'exclou, ni hi conté cap referència.

Sí s'hi refereix l'Estatut bàsic de l'empleat públic que, en lògica coherència amb les remissions expresses que fa la LOPJ a la normativa de l'Estat sobre funció pública, estableix que les seves disposicions només són aplicables directament al personal al servei de l'Administració de justícia, quan així ho disposi la seva legislació específica (art. 4.c).

II. Com és sabut, el Reial decret-llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, que va entrar en vigor l'endemà de la seva publicació, això és, el 15 de juliol de 2012, va suprimir la paga extraordinària del mes de desembre de 2012 al personal del conjunt del sector públic.

Pel que fa al personal al servei de l'Administració de justícia, l'article 3 bis va establir que la supressió es duria a terme "de conformitat amb allò previst a la llei orgànica del poder judicial", respecte dels conceptes de sou i triennis, minorant la quantia anual per aquests conceptes, incloses les de les pagues extraordinàries, en un percentatge anàleg al que suposava, respecte a idèntics conceptes, la reducció establerta per al conjunt del personal del sector públic estatal, amb referència a cada cos del grup o subgrup de titulació assimilable, i prorratejant aquesta minoració entre les mensualitats ordinàries i extraordinàries pendents de percebre a l'exercici 2012. I afegia que tampoc no percebrien, el mes de desembre, perquè integraven les pagues extraordinàries, les quanties que es recollien a l'Annex XI de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 2011, ni les corresponents al mes de desembre esmentat a les qual feia referència l'apartat segon de l'Acord del Consell de Ministres de 8 de maig de 2009 publicat per l'Ordre 1230/2009, de 18 de maig, del Ministeri de la Presidència.

En aplicació del que disposava aquest precepte, el Departament de Justícia va procedir a fer les deduccions corresponents al personal al servei de l'Administració de justícia que en depèn, sobre els conceptes de sou i triennis i entre les nòmines de setembre a desembre de 2012.

Contra la deducció de retribucions que se'ls va practicar a les nòmines dels mesos de setembre a desembre de 2012, els funcionaris al servei de l'Administració de justícia destinats a Catalunya van interposat els corresponents recursos contenciosos administratius, essent l'acte impugnat formalment la nòmina del mes de desembre de 2012.

Les sentències recaigudes estimen els recursos interposats i reconeixen als actors el dret a l'abonament de la totalitat de la paga extra del més de desembre de 2012 més els interessos legals corresponents.

Seguint el criteri mantingut per altres òrgans judicials (v.gr., pel JCA 10 de Sevilla, en la seva sentència 238/2013, d'11 de novembre, dictada en el recurs contenciós administratiu 449/2012), els jutjats consideren que, com el propi Reial decret- llei 20/2012 ja preveia, per remissió del seu art. 3bis, fins que no es va produir la reforma de la Llei orgànica del poder judicial, per la Llei orgànica 8/2012, publicada al BOE del dia 28.12.2014, no era possible entendre aprovada la supressió de la paga extraordinària del mes de desembre de 2012 als funcionaris de l'Administració de Justícia, decisió que no podia tenir virtualitat ni aplicació tota vegada que a data 1 de desembre havien meritat de manera íntegra la paga extraordinària corresponent, sense que el legislador orgànic hagués donat efectes retroactius a aquesta disposició.

En efecte, quan al juliol de 2012 es decideix la supressió de la paga extraordinària de desembre de 2012 per al conjunt del personal del sector públic, el mateix Govern de l'Estat reconeix, en allò que pertoca al personal dels cossos al servei de l'Administració de justícia, que la supressió s'havia de dur a terme, "d'acord amb el que es disposa a la Llei orgànica del poder judicial" i així ho va establir explícitament l'article 3 bis del Reial decret- llei 20/2012, de manera que per detreure la paga calia reformar la Llei orgànica del poder judicial.

El Reial decret- llei 20/2012 va entrar en vigor el 15 de juliol de 2012.

La reforma de la Llei orgànica del poder judicial tanmateix no va arribar fins a la Llei orgànica 8/2012, de 27 de desembre, de mesures d'eficiència pressupostària a l'Administració de justícia, que es va publicar el 28 de desembre, i va entrar en vigor el 29.

La LO 8/2012 és efectivament la que implanta les disposicions del Reial decret- llei 20/2012 a l'àmbit dels funcionaris de l'Administració de justícia. Això es fa palès a la seva mateixa exposició de motius, on es diu que *"en línea con lo dispuesto en dicho Real Decreto-ley se impone una adecuación de la Ley para ajustarla al grueso de medidas aplicables a las Administraciones Públicas y los empleados públicos a su Servicio"*.

Així, es va afegir una disposició transitòria 41 a LOPJ, del tenor següent:

"La supressió de la percepció de la paga extraordinària del mes de desembre de 2012 als membres del cos de secretaris judicials i a la resta del personal al servei de l'Administració de justícia ha de tenir lloc en la forma que estableix el Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, i s'ha d'adequar la paga esmentada a fi que la minoració resultant sigui anàloga a la de la resta de funcionaris".

D'una banda, si s'imposa una "adequació a la llei", tal com prescriu textualment la LO 8/2012 a la seva part expositiva, és perquè el Reial decret- llei manca de rang suficient per modificar una llei orgànica.

De l'altra, la disposició transitòria 41 esmentada manca de tot esment a la seva retroactivitat, i la seva entrada en vigor es produeix el 29 de desembre.

Quan aquesta disposició addicional 41 diu que la supressió de la percepció de la paga extra es farà en la “forma” que estableix el Reial decret-llei estatal, remet textualment a la “forma” (és a dir a la minoració del sou i els triennis prorratejada entre les mensualitats ordinàries i extraordinàries pendents de percebre a l’exercici 2012), però no diu res del “termini” des del qual s’havia de fer la minoració.

En suma, la LO 8/2012 és la que trasllada als funcionaris de justícia les previsions del Reial decret-llei 20/2012, però ho fa tard perquè en el moment en què entra en vigor, el 29 de desembre de 2012, ja s’ha reportat la totalitat de la paga (aquesta es merita de l’1 de juny al 30 de novembre de 2012). Com sigui que el legislador orgànic tampoc no va donar efectes retroactius a aquesta disposició, la detracció que s’havia fet a les nòmines de setembre a desembre de 2012 no té cobertura legal.

Les sentències fins ara recaigudes, emprant aquesta argumentació, estimen els recursos interposats i reconeixen el dret dels recurrents a percebre de forma íntegra la paga extraordinària de 2012, més els interessos legals corresponents.

Les sentències, per raó de la quantia, no són susceptibles de recurs d’apel·lació.

Tanmateix s’han interposat diversos recursos de cassació en interès de llei davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem (per tots, veieu el recurs de cassació núm. 2270/2014 interposat contra la sentència de 17 de març de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, que va estimar el recurs contenciós administratiu núm. 417/2013 interposat per la senyora Carme Badia i Mir i 46 recurrents més).¹

Se sol·licita de l’alt Tribunal que dicti sentència que estimi els recursos i fixi com a doctrina legal, que la no percepció de la paga extra de desembre de 2012 dels funcionaris dels cossos de personal de l’Administració de justícia té efectes des de l’entrada en vigor del Reial decret-llei 20/2012, i que la disposició transitòria 41 de la LOPJ afegida per la LO 8/2012, una mera adaptació d’aquesta mesura temporal a l’esmentada LOPJ.

Els recursos de cassació interposats no afecten l’execució de les sentències guanyades pels demandants, la qual cosa suposa haver d’abonar-los els imports íntegres de la paga extraordinària amb els interessos legals corresponents. Afecten això sí, els molt nombrosos incidents d’extensió d’efectes, que queden en suspens. Per aplicació directa del que estableix l’article 110.6 de la Llei de la jurisdicció contenciosa administrativa, l’existència d’un recurs de cassació en interès de llei suspèn l’incident fins que es resolgui el recurs esmentat.

---

¹ El dit recurs té assenyalat el dia 11 d’octubre de 2016 per votació i decisió del Tribunal Suprem. Amb tot, hi ha altres dos recursos de cassació en interès de llei pendents davant el Tribunal Suprem, amb els núm. 496/2013, contra la sentència núm. 330/2014, de 29 de octubre de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 17 de Barcelona, per la qual s’estimava la pretensió formulada pel senyor Manuel Gómez Ochoa, en el marc del recurs contenciós administratiu abreujat núm. 496/2013-F3; i altre, interposat contra la sentència núm. 55/2016, d’11 de març de 2016, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 5 de Barcelona, per la qual s’estimava la pretensió formulada per la Sra. Belen Vida Castro i en el marc del recurs contenciós administratiu abreujat núm. 363/2014-I.

Quant als recursos contenciosos administratius en curs, en molts casos l'òrgan judicial ha decidit acordar suspendre el curs del procediment com també l'assenyalament de la vista.

El grau de conflictivitat i els nombrosos pronunciaments favorables al reconeixement dels recurrents del seu dret a percebre de forma íntegra la paga extraordinària de 2012, més els interessos legals corresponents, aconsellen procedir al retorn de la paga al personal dels cossos de l'Administració de justícia a Catalunya, en ares a posar fi a la conflictivitat i evitar el perllongament dels plets.

Per tot això, i perquè el Departament de Justícia impulsa l'aprovació d'un decret llei de recuperació de la paga extraordinària i addicional del mes de desembre de 2012 per al personal dels cossos de l'Administració de justícia a Catalunya, el mateix Departament ha iniciat així mateix els tràmits amb el Gabinet Jurídic de la Generalitat per desistir, ara per ara, del recurs de cassació en interès de llei núm. 2270/2014, esmentat.

La secretària de Relacions
amb l'Administració de Justícia

Patricia Gomà i Pons
Barcelona, 3 d'octubre de 2016

Ref. SRAJ_SJ_seb_14N16